

τὸ νικᾶν βλαβερόν. ἔστι γὰρ ὡς ἀληθῶς καὶ νίκη Καδμεῖα.
ἔχω δὲ μάρτυρα τουτοῦ Εὐριπίδην τὸν σοφὸν ἐπαγαγέσθαι
λέγοντα (fr. 654)

‘δυοῖν λεγόντοιν, θατέρον θυμουμένου,
οἱ μὴ ἀντιτείνων τοῖς λόγοις σοφώτερος.’5

ἄ τοινυν τῶν εἰρημένων οὐδενὸς ἥττον ἔστιν ἀλλὰ καὶ B
μᾶλλον ἐπιτηδευτέα τοῖς νέοις, καὶ δὴ λεκτέον. ταῦτα δ' ἔστὶ¹⁰
τὸ τὸν βίον ἀτύφωτον ἀσκεῖν, τὸ τὴν γλῶτταν κατέχειν, τὸ τῆς
δργῆς ὑπεράνω γίγνεσθαι, τὸ τῶν χειρῶν κρατεῖν. τούτων
ἔκαστον ἡλίκον ἔστὶ σκεπτέον. ἔσται δ' ἐπὶ παραδειγμάτων
γνωριμώτερα. οἶον ἵνα ἀπὸ τοῦ τελευταίου πρῶτον ἄρξωμαι,
τὰς χειράς τινες ὑποσχόντες λήμμασιν ἀδίκοις τὸν προβεβιω-
μένον βίον ἔξεχεαν. ὡς Γόλιππος δὲ Λακεδαιμόνιος τὰ σακιά
τῶν χρημάτων παραλύσας φυγὰς ἀπηλάθη τῆς Σπάρτης. τό¹⁵
γε μὴν ἀόργητον ἀνδρός ἔστι σοφοῦ. Σωκράτης μὲν γάρ, C
λαντίσαντος αὐτὸν νεανίσκου θρασέος μάλα καὶ βδελυροῦ, τοὺς
ἀμφ' αὐτὸν δρῶν ἀγανακτοῦντας καὶ σφαδάζοντας ὡς καὶ
διώκειν αὐτὸν ἐθέλειν, ‘ἄρα’ ἔφησε ‘καὶ εἴ με δόνος ἐλάκτισεν.
ἀντιλακτίσαι τοῦτον ἡξιώσατε ἄν;’ οὐ μὴν ἐκεῖνός γε παντε-
λῶς κατεπροίξατο, πάντων δ' αὐτὸν δνειδιζόντων καὶ λακτιστὴν²⁰
ἀποκαλούντων ἀπήγξατο. Άριστοφάνους δέ, ὅτε τὰς Νεφέλας
τέξέφερε, παντοίως πᾶσαν ὑβριν αὐτοῦ κατασκεδαννύντος, καὶ
τινος τῶν παρόντων ‘κάτα τοιαῦτα κωμῳδούμενος οὐκ ἀγα-
νακτεῖς’ εἰπόντος ‘ὦ Σώκρατες;’ ‘μὰ Διὸν ἔγωγε’ ἔφησεν.
ὡς γὰρ ἐν συμποσίῳ μεγάλῳ τῷ θεάτρῳ σκώπτομαι’. ἀδελφὰ D
τούτοις καὶ σύζυγα φανήσονται πεποιηκότες Άρχύτας δὲ Ταραν-²⁵

□

□

□